

ARÐRÆNDIR OG KÚGADIR ALLRA LANDA SAMEINIST !

AUKABLAÐ
19. febrúar 1976

VERKALÝÐSBLAÐIÐ

MÁLGAGN EININGARSAMTAKA KOMMÚNISTA (MARX - LENINISTA)

Enga samninga án vísitölubóta !

Enga samninga án fullra vísitölubóta - kaup samkvæmt 5. texta Dagsbrúnar, og öðrum sambærilegum töxtum, verði krónur 100.000.-
Jöfn krónutöluhækkun, kr. 47.000, komi á öll laun.

Í ríkjandi óðaverðbólgu eru allir samningar lítils virði, ef ekki eru samfara fullar vísitölubætur. Ef t.a.m. yrði gengist inná 20% kauphækkun til eins árs, án vísitölubóta og gert ráð fyrir svipaðri verðbólgu og síðastliðið ár, þá verður kaupmáttur launa mun minni í lok tímabilsins heldur en hann er nú, fyrir samninga. Það sjá menn af því, að frá 1. des 1974 til 1. des. 1975, hækkaði framfærslukostnaður um ca. 43%. Vísitölubæturnar verður að greiða mánaðarlega, í stað á þriggja mánaða fresti, vegna þess hve verðbólgan er ör. Áður en "vinstri" og hægri stjórnin afnámu vísitölubindingu launa, var hún greidd á þriggja mánaða fresti - og þá sem meðaltal verðlags á því tímabili. Vísitölubæturnar voru því minni en nam verðhækkunum.

Vísitölubætur, greiddar mánaðarlega, gera þennan mun minni.

Að semja, án vísitölubindingar launa, eru ekki kjarabætur. Samningar án vísitölu eru svik.

Með kröfum um 100.000 króna laun á 5. texta Dagsbrúnar og annarra sambærilegra texta, er þess aðeins krafist að sambærilegur kaupmáttur náist og var eftir febrúarsamningana 1974.

Í febrúar 1974 var framfærslukostnaður kr. 49.895, en kaupió 33.633 (5. texti Dagsbrúnar). Mismunurinn er kr. 16.262. Í dag er framfærslukostnaður ca. 116.000 og sambærilegt kaup á því að vera tæp 100.000 kr. Það verður því að vera krafa, að kauphækkunin (á 5. texta Dagsbrúnar), kr. 47.000, komi ofan á alla bætur, þ.e. krónutöluhækkunin verði jöfn á öll laun.

Þessar kröfur hest ekki fram nema með harðri baráttu. 18-manna nefndin ætlar sér ekki að hafa þær í gegn. Sigur fæst því aðeins, að hinn vinnandi fjöldi hafni öllum undanslætti.

TIL BARÁTTU FYRIR BATTUM KJÖRUM.

Gegn samvinnupólitík verkalýðsforystunnar við atvinnurekendur.

Þróun kaupmáttar

Kaupmáttur launa hefur stöðugt minnkað á s.l. tveimur árum. Meðan atvinnurekendur hafa grætt stórfé á verðbólgunni, hafa laun vinnandi fólks lítið hækkað. Stöðugt verður erfiðara fyrir launþega að framfleyta fjölskyldum sínum, bæði vegna minni kaupmáttar launa og minnkandi vinnu.

Laun fyrir 40 st. vinnuviku ættu, að nægja fyrir framfærslu sérhverrar venjulegrar fjölskyldu. Nú nægja laun fyrir 40 stunda vinnuviku fyrir 67% framfærslu. Þannig hefur kaupmáttur launa rýrnað úr 67,4% af framfærslukostnaði í 47,4% framfærslukostnaðar

framhald á bls. 3

GEGN KREPPUUPPSÖGNUM OG ATVINNULEYSI

Í ríkjandi kreppu hefur atvinnurekendur og öðrum burgeisum tekist að halda gróða sínum, með því að snarhækka allt verðlag, afnema vísitölubindingu launa, minnka yfirvinnu og fækka starfsfólki. Þeir hafa, með öðrum orðum, reynt að velta kreppubyrðunum yfir á herðar vinnandi fólks.

Samtímis þessu, hefst ríkisvaldið handa um að skera niður framkvæmdir og ekki síst alla opinbera þjónustu, svo sem berlega kemur fram í minnkandi fjárveitingum til skóla, sjúkrahúsa og barnaheimila.

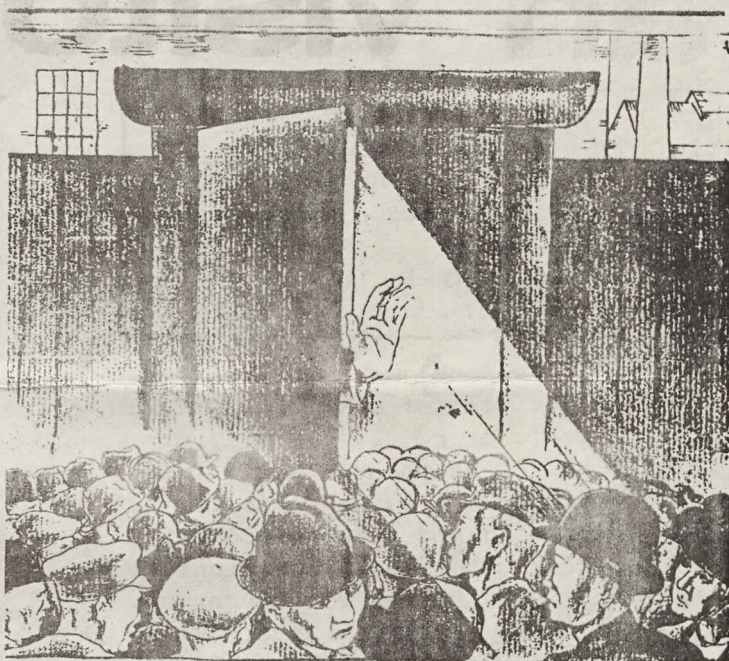
Og kreppan fer dýpkandi: sá fjöldi vinnandi fólks eykst, sem fær það tilkynnt að "því miður" sé ekki lengur þörf fyrir vinnuafli hans. Til að mynda eru á döfinni uppsagnir ca 70 starfsmanna í Straumsvík. Um 50% atvinnuleysi hefur ríkt á Bíldudal, svo að fáein dæmi séu tekin. Fyrirsjáanlegt er gæmsilegt atvinnuleysi og kemur verða hvað verst fyrir barðinu á fyrstu öldu þess. Þar hafa margar hverjar þá slæmu stöðu að vera varavinnuafli. Reynslar sýnir að hægt er að berjast gegn atvinnuleysinu og uppsögnum. Og þá duga ekki loforð stjórnarandstöðu um bót og betrun, "ef fólk kys rétt" og skipt er um stjórn - hér þarf samtakabaráttu vinnandi fólks. Nokkur atriði:

a) að fá samþykkt mótmæli í stéttarfélagunum gegn uppsögnum;

b) að skipuleggja staðbundin verkföll gegn uppsögnum á ákv. vinnustað;

c) að krefjst fullra atvinnuleysisbóta;

d) að krefjast þess að ríkið og bæjar- og sveitarfélög tryggi vinnu fyrir alla atvinnulausa.

Atvinnuleysi.

UM LÍFEYRISSJÓÐINA

Að því er fréttir herma, þá hafa undanfarnir dagar að mestu farið í samninga varðandi lífeyrissjóðina. Nú mun samningur um það mál lokið, og ljóst er að samið hefur verið um nokkuð auknar greiðslur lífeyris. En hverjir eiga lífeyrissjóðina? Jú, þeir eru að öllu leyti í eigu vinnandi fólks, en hafa samt ekki verið notaðir sem slíkir. Formið hefur hins vegar verið það, að 4% hafa verið dregin af kaupum, en atvinnurekendur greiða beint 6% af heildarkostnaði til sjóðanna. Hingað til hefur mikill hluti sjóðanna verið lánaður út til atvinnurekenda og braskara í gegn um banka-

kerfið, t.d.m. Alþýðubankarn. Þessir aðilar greiða svo síðar til baka sömu upphæð í krónutölu, sem auðvitað er þá orðin minni að verðgildi, vegna verðbólgunnar, en undanfarin 2 ár hefur hún verið ca. þrisvar sinnum meiri en nemur vöxtunum af lánum. Með óbreyttu fyrirkomulagi lífeyrissjóðanna, fær maður, sem í dag greiðir kr. 50.000.- árlega, jafnvirði kr. 3.000.- eftir 30 ár.

Krafan varðandi lífeyrissjóðina verður að vera: Atvinnurekendur burt úr stjórnun þeirra, en það er forsenda fyrir því að hægt sé að nýta þá í þágu vinnandi fólks. frh. á bls. 4

á um það bil 2 árum. Þessi próun sést vel á meðfylgjandi töflu. Hlutfallið á milli kaups og framfærslukostnaðar hefur stöðugt versnað. Mismuninum hafa atvinnurekendur og ríki rænt. Krafan í dag er að þessum mismun verði skilað til baka, þ.e.a.s. þeirri hækkun sem orðið hefur á fram-

færslukostnaði í krónum, á tímabilinu frá 26. febrúar 1974 til þessa dags.

Eftirfarandi tafla sýnir kaupmátt tímakaups 5. taxta AN og Dagsbrúnar, miðað við vísitölu framfærslukostnaðar 2. janúar 1968, í grunn kr. 264.930.45:

		Stig.	Framf.kostn.	Kaup.	Hlutfall%
1. desember	1973	226.00	kr. 49.895.- :	29.032.-	- 58,18%
26. febrúar	1974	226.00	" 49.895.- :	33.633.-	- 67,40%
1. mars	1974	242.00	" 53.428.- :	35.706.-	- 66,83%
1. júní	1974	289.00	" 63.804.- :	35.706.-	- 55,96%
1. sept.	1974	297.00	" 65.570.- :	35.706.-	- 54,45%
1. desember	1974	342.00	" 75.545.- :	40.282.-	- 53,32%
1. mars	1975	372.00	" 82.128.- :	45.187.-	- 55,02%
1. júní	1975	426.00	" 94.050.- :	45.187.-	- 48,04%
1. september	1975	459.00	" 101.335.- :	50.439.-	- 49,77%
1. desember	1975	491.00	" 108.443.- :	53.195.-	- 49,05%
7. janúar	1976	508.00	" 112.153.- :	53.195.-	- 47,43%

Burt með stéttasamvinnuna!

Gegn samvinnupólitík verkalyðsforystunnar við atvinnurekendur.

Hvers vegna er slagkraftur verkalyðshreyfingarinnar svo lítill í dag? Orsakirnar eru fyrst og fremst þær, að stefna samvinnu og makks við atvinnurekendur og ríki, hefur unnið stundarsigur á baráttustefnu í kjarabaráttunni.

Í forystu verkalyðshreyfingarinnar (ASÍ-forystan) og jafnframt jafnframt í forystu margra stéttarféлага, sitja menn sem bera ekki hag hins vinnandi fjölda fyrir brjósti, heldur hugsa um það helst að mata eigin krók. Margir þeirra hafa jafnframt embætti og bitlinga hjá ríki eða bæ, og jafnvel fyrirtækjum, og eru því tengdir fjandmannastéttinni beinum hagsmunatengslum.

Þróun í þessa átt hefur verið fyrir hendi í áratugi í verkalyðshreyfingunni og nú má segja að stéttasamvinnustefnan sé orðin algerlega ríkjandi. Stéttasamvinnan birtist fólki eftir samninga, sem smánarleg kauphækkun, en á samningstímabilinu sem undanlátssemi og aðgerðarleysi þegar atvinnurekendur og ríkisvald halda uppi kjaraárásun sínum. Baráttu gegn stéttasamvinnustefnunni er þörf. Hún er fyrir hendi, en óskipulögð og því veik. Annars vegar er um að ræða meira eða minna óskipulagða andstöðu innan stéttarféлага sem eru undir yfirráðum stéttasamvinnufólks, hins vegar andstaða nokkurra stéttarféлага gegn ægivaldi ASÍ-foryst-

unnar. Þar er um að ræða fyrst og fremst, nokkur félög á Norðurlandi.

Varðandi andstöðu innan stéttarféлага er mikilvægast að skipuleggja andstöðuna og skapa skapa henni stefnugrundvöll til að berjast á. Andstaðan verður að binda sig í samtök; andstöðulið. Andstöðuliðin geta verið bundin við mörg stéttarfélög, eitt stéttarfélag, eða aðeins vinnustað, allt eftir aðstæðum hverju sinni. Höfuðmarkmiðið er að gera stéttarfélagin að baráttutækjum, en skilyrði er að baráttustefnan sigri stéttasamvinnustefnuna og þess vegna ber andstöðuliðunum, jafnframt því, að beina kröftunum inn í stéttarfélagin, að vinna að og skipuleggja baráttu utan þeirra. Til dæmis að standa fyrir fjöldaáðgerðum, styðja og styrkja baráttuna á vinnustöðunum, gefa út málagn o.s.frv.

Það er nauðsynlegt að andstöðuliðin tengi saman baráttu sína og móti sameiginlegan baráttugrundvöll í höfuðmálum. En jafnframt er brýnt að þau stéttarfélög, sem í dag eru í andstöðu við stéttasamvinnuförystuna og andstöðuliðin myndi með sér baráttueiningu á sameiginlegum málefna grundvelli. Augljóst er að slík samstaða syrkir bæði andstöðuliðin og ekki síst félögin sem eru í andstöðu.

Um lífeyrissjóðina -
frh. af bls. 2

Ekki er lengra
síðan en síðla árs 1973, að kjara-
málaráðstefna ASÍ samþykkti þessa
kröfu.

Það er heldur hart, að verkafólk
skuli þurfa að semja við atvinnu-
rekendur um auknar lífeyrissjóðs-
greiðslur úr sínum eigin sjóðum.

Það fyrirkomulag, sem myndi að
mestu leyti stöðva verðbólguárið á
fjármagni sjóðanna, er að þeir yrðu
gerðir að rennslissjóðum, að meiri
hluta. Það myndi þýða:

a) að hluti iðgjalda greiðist strax
sem lífeyrir og fullnægi framfærslu-
þörfum þeirra sem hans njóta;

b) að hluta af fjármagni sjóðanna
verði varið til byggingar íbúðarhús-
næðis fyrir sjóðfélaga sjálfa;

c) að hluta verði varið til hag-
staðra lána til sjóðfélaga.

EINING Á GRUNÐVELLI
STÉTTA BARÁTTUNNAR!

SIGURJÓN ÞORBERGSSON
LETRI.
GRETTISGÖTU 2
R.

VERKALÝÐSBLAÐIÐ

ÚTGEFANDI:

EININGARSAMTÖK KOMMÚNISTA(m-l)

póstfang: Skólastræti 3b Reykjavík.

Ritstjóri og ábm. Albert Einarsson.

Arðrændir og kúgaðir allra landa sameinist!
VERKALÝÐSBLAÐIÐ

Í VERKALÝÐSBLAÐINU getur þú
lesið um baráttu vinnandi fólks
allra landa.

VERKALÝÐSBLAÐIÐ er blað allrar
alþýðu og velunnara hennar.

Verð: áskrift kr. 600.-

lausasala kr. 50.-

GERIST ÁSKRIFENDUR!

Reykjavík: sími 35904 eða
skrifið til: Albert Einarsson,
Sléttuvegur 45, Reykjavík.

Akureyri: Katjana Edvardsen,
Spítalavegi 17, Akureyri.

Gerist
Áskrifendur

**HVAÐ BER
AÐ GERA ?**

Hvað ber að gera? - er heiti
á flokki barátturita sem Október-
forlagið sf. er að hefja útgáfu
á. Fyrsta ritið, STEFNA EIK (m-l)
Í KJARAMÁLUM, er nýlega komið út.
Þar er greint frá þeim kröfum
sem EIK (m-l) telur mikilvægastar,
greint er frá ástandinu í verka-
lýðshreyfingunni og skipulagningu
baráttunnar þar.

1. KAUPIÐ HVAÐ BER AÐ GERA?

2. KYNNIÐ YKKUR STEFNU EIK (m-l)
Í KJARAMÁLUM.

SENDIÐ PANTANIR: OKTÓBER-for-
lagið sf., pósthólf 541, Akureyri,
eða Skólastræti 3b, Reykjavík.

